

Τιμή στον όσιο Σάββα στον ομώνυμο Ναό του Δενδροχωρίου Φαρσάλων

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Την Παρασκευή 5 Δεκεμβρίου, ημέρα κατά την οποία η Εκκλησία τιμά τον όσιο και θεοφόρο πατέρα μας Σάββα τον ηγιασμένο, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος βρέθηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Σάββα στο Δενδροχώρι Φαρσάλων. Εκεί χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία, τιμώντας μαζί με τους πιστούς τη μνήμη του Αγίου.

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Τιμόθεος απηύθυνε το θεόπνευστο κήρυγμά του προς το ευσεβές εκκλησίασμα, αναλύοντας το ιερό

Ευαγγελικό ανάγνωσμα και τιμώντας την αγιασμένη μορφή του οσίου και θεοφόρου πατρός ημών Σάββα του Ηγιασμένου:

«Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ, οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ὃ ἔαν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.

Αυτές οι θέσεις και η διδασκαλία της Εκκλησίας μας, αγαπητοί μου αδελφοί, που ο Κύριός μας μάς δίδαξε και μας διασώζει ο Απόστολος και Ευαγγελιστής Ματθαίος από τη διδασκαλία του Κυρίου μας, μας ομιλούν περί της σχέσεως του Κυρίου μας Ιησού Χριστού με τον Ουράνιο Πατέρα και μας επιβεβαιώνουν ότι αυτό το οποίο ως εκκλησιαστικό γεγονός θα εορτάσουμε μετά από λίγες ημέρες, δηλαδή τη γέννηση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, είναι η σάρκωση του Θεού Λόγου. Ότι το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος σαρκώνεται εκ των παρθενικών αιμάτων της Παναγίας Μητέρας του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, της αγνής κόρης της Ναζαρέτ, και έρχεται και κατοικεί ανάμεσά μας ο Ιησούς Χριστός, ο ενανθρωπήσας Θεός. Ο οποίος εις το θεανδρικό του πρόσωπο ενώνει τη Θεία και την ανθρώπινη φύση.

Εκεί, λοιπόν, στους ακροατές του ο Χριστός μας, ο Κύριός μας, ο Ιησούς Χριστός, τους λέγει και τους επιβεβαιώνει, αλλά και όλους εμάς, αυτή τη σχέση που έχει ο Υιός, ο σαρκωθείς Θεός, με τον Ουράνιο Πατέρα. Ότι είναι από την ίδια ουσία, ότι είναι άπειρος και Εκείνος και ατελεύτητος, ότι είναι το πρόσωπο εκείνο, το θεανδρικό πρόσωπο, το δεύτερο δηλαδή πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, ο οποίος ήλθε ανάμεσά μας για να μας αποκαλύψει τον Πατέρα.

Και μας επιβεβαιώνει για αυτή τη σχέση ότι είναι και Εκείνος Θεός αληθινός, τέλειος Θεός, ώστε να μπορέσουν οι ακροατές Του, εκτός από τη διδασκαλία και τα θαύματά Του, να επιβεβαιώσουν μέσα τους ότι η σχέση του Ιησού Χριστού με

τον Πατέρα ενυπήρχε πάντοτε. Ήταν πάντοτε Θεός προαιώνιος και Εκείνος. Και μάλιστα σαρκώνεται ο Θεός για να αποκαλύψει σε εμάς τον Ουράνιο Πατέρα. Και όχι μόνον αυτό, αλλά για να μας χαρίσει και σε εμάς τη σχέση με τον Ουράνιο Πατέρα. Γιατί λέγει ότι όλα είναι παραδεδομένα από τον Θεό Πατέρα εις τον Θεό Υιό και ο Θεός Υιός τα αποκαλύπτει σε αυτούς που θέλει.

Το Ευαγγελικό αυτό ανάγνωσμα, το οποίο πήραμε σήμερα και διάβασε η Εκκλησία, και οι Πατέρες που έφτιαξαν αυτή την παράδοση, τη λειτουργική παράδοση μέσα στην Εκκλησία, επήραν αυτό το ιερό κείμενο για να μας μιλήσουν και σε εμάς και να μας επιβεβαιώσουν για την προσωπικότητα των Αγίων. Γιατί αυτό το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα το διαβάσαμε σήμερα στην ευχαριστιακή μας σύναξη, στη Θεία μας Λειτουργία, για να τιμήσουμε τη μνήμη του οσίου και θεοφόρου πατρός ημών Σάββα του Ηγιασμένου. Και ο Άγιος Σάββας, ο ιερός αυτός πατήρ, ήταν ένας από αυτούς στους οποίους ο Υιός Θεός αποκάλυψε. Είναι και αυτός που δέχθηκε αυτή την αποκάλυψη της παρουσίας του Θεού στη ζωή των ανθρώπων. Και δημιούργησε ο Άγιος Σάββας με τη ζωή του, από νεαροτάτης ηλικίας, από την Καππαδοκία όπου ευρίσκετο και γεννήθηκε μέχρι το τέλος της ζωής του, μια πορεία όπου συνεχώς του αποκαλύπτεται ο Θεός προοδευτικά.

Ο Θεός αποκαλύπτεται στους ανθρώπους προοδευτικά, αυξητικά, ανάλογα με τον αγώνα του καθενός και της καθεμιάς, με την προσπάθεια την οποία κάνει, με την προσευχή, με την ταπείνωση, με τη νηστεία, με την εξομολόγηση, με τη μελέτη του λόγου του Θεού, με τη κοινωνία του σώματος και του αίματος του Χριστού. Και ο Άγιος Σάββας ανεδείχθη πράγματι καθηγητής αυτής της θεοφόρου και φωταυγούς καταστάσεως, γιατί εξούσε τον Χριστό, γιατί ο Θεός του αποκαλύπτετο συνεχώς.

Και, μέσα σε εισαγωγικά θα λέγαμε, «ηνάγκαζε» τον Θεό να του αποκαλύπτεται εξαιτίας όλων αυτών των ασκητικών αγώνων και των προσπαθειών που έκανε, ώστε να ζει με τον Χριστό. Να ζει με τον Χριστό, γι' αυτό και στο τέλος του Ευαγγελικού Αναγνώσματος, εκτός από το ότι ο Θεός μάς καλεί όλους και λέγει δεύτερο προς με πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι καγώ αναπαύσω υμάς, ελάτε κοντά μου και βγάλτε όλα αυτά. Τότε απευθυνόταν στους γραμματείς και στους φαρισαίους που ταλαιπωρούσαν τους ανθρώπους από τις τυπικές διατάξεις και τις υποτιθέμενες εφαρμογές του Μωσαϊκού Νόμου οι οποίες βασάνιζαν τους ανθρώπους.

Είχαν κοπιάσει και ήταν πολύ φορτισμένοι εξαιτίας όλων αυτών των καταστάσεων οι άνθρωποι της εποχής εκείνης και ο Χριστός ήρθε να τους αποκαλύψει τον Ουράνιο Πατέρα και την προσωπικότητά Του και να τους πει να απελευθερωθούν

από αυτά. Γιατί η σχέση μας με τον Θεό μας απελευθερώνει, μας απομακρύνει από τα πάθη, μας δημιουργεί ελπίδα και ασφάλεια έναντι της ανασφάλειας στην οποία ζούμε. Και όχι μόνον αυτό, αλλά συμπληρώνει ο Κύριός μας ο Ιησούς Χριστός και λέγει στους ακροατές Του και σε εμάς όλους, ο γαρ ζυγός μου χρηστός και το φορτίον μου ελαφρόν εστί.

Όποιος με ακολουθεί, όποιος ζει μαζί μου, επειδή του αποκαλύπτομαι, και αποκάλυψις του Θεού σημαίνει γνώση του Θεού, και γνώση του Θεού σημαίνει σχέση με τον Θεό. Αποκαλύπτεται ο Θεός, λοιπόν, στους ανθρώπους που Τον αγαπούν και Τον εμπιστεύονται και τους δίνει όλη την πληρότητα της παρουσίας Του. Θα λέγαμε εμείς όλα τα καλά του Θεού. Εμείς, βέβαια, όταν λέμε αυτή τη λέξη, πάει στην υλική κατάσταση το μυαλό μας. Όμως πνευματικά πρέπει να το δούμε.

Και μάλιστα εκεί που βλέπετε δυσκολίες, σας λέγω ότι ο ζυγός μου βεβαίως είναι ζυγός. Είναι υπακοής ζυγός, είναι ταπεινώσεως ζυγός, είναι αγάπης ζυγός. Αλλά αυτός ο ζυγός είναι χρηστός. Τι σημαίνει χρηστός και χρισμένος ζυγός. Αγιασμένος ζυγός από την παρουσία του Θεού. Αυτός ο ζυγός παύει να γίνεται ζυγός. Γίνεται ελαφρά κατάσταση στη ζωή του ανθρώπου. Γιατί ο άνθρωπος μέσα στην καρδιά του ζει με τον Χριστό. Δεν οργίζεται, δεν κακοβλέπει, δεν ασχημονεί, ο νους του δεν φεύγει από την κατάσταση της σχέσεως με τον Θεό. Είναι «τιθασευμένος νους», όπως λένουν οι Πατέρες.

Και έχει τη δυνατότητα να μην σκέφτεται κακά για τους άλλους, να μην αμφισβητεί, να μην αμφιβάλλει για τους άλλους. Και βέβαια, κατά συνέπειαν, αυτό το πραγματοποιεί όταν ήδη έχει κάνει τις απαιτούμενες διεργασίες μέσα του, τις πνευματικές, ώστε να ζει με την αγάπη του Χριστού, να εμπιστεύεται τον Χριστό και να πορεύεται με τον Χριστό στη ζωή του.

Ο Άγιος Σάββας αυτό έκανε πάντοτε. Αυτό έκανε πάντοτε. Μια μεγάλη ασκητική μορφή του 5ου αιώνος, ο οποίος μας άφησε μια πολύ μεγάλη παρακαταθήκη. Δέστε ακόμη και εδώ, στο πουθενά, όπως λέγαμε το πρωί που ερχόμασταν με τον π. Θωμά, μέσα στον ίδιο χώρο δύο ναοί, δύο μεγάλων ασκητών. Εδώ του Αγίου Σάββα, λίγο πιο κάτω του Αγίου Αντωνίου. Σημαίνει ότι οι πατέρες σας, οι πρόγονοί σας, είχαν πίστη στον Θεό. Αγαπούσαν τον Θεό. Και μέσω αυτών των ιερών εκκλησιδίων επιβεβαίωναν την πίστη τους σε αυτούς τους Αγίους, οι οποίοι αφιέρωσαν ολόκληρη τη ζωή τους και το είναι τους στον Ιησού Χριστό. Γι' αυτό και ο ζυγός τους ήταν ελαφρύς και χρηστός και η ζωή τους ήταν αγιασμένη και χαριτωμένη.

Βλέπετε, η καθημερινότητά μας μόνο δυσκολίες και στεναχώριες έχει να μας φέρει. Και το ζητούμενο για εμάς είναι ότι ο Ιησούς Χριστός εγεννήθη ως Θεού Δύναμις και Θεού Σοφία και μας δόθηκε. Και όχι μόνο μας δόθηκε, αλλά όσοι επίστευσαν σε Αυτόν χαριτώνονται και μετέχουν της Θείας Δόξης, όπως και ο Άγιος Σάββας. Και μέσα από τις δυσκολίες της καθημερινότητας εκείνος έδωσε μια άλλη μαρτυρία ζωής, την οποία πρέπει, αδελφοί μου, να μάθουμε όλοι να αγωνιζόμαστε στη ζωή μας. Βεβαίως με τις οικογένειές μας, με τα παιδιά μας, με τους οικείους μας, με τα εγγόνια μας, με την εργασία μας, αλλά μέσα από αυτές

τις διαδικασίες πρέπει να στοχεύουμε στη σχέση μας με τον Θεό.

Και αν αυτό το αγωνιστούμε λίγο στη ζωή μας, στην αρχή έστω, τότε πράγματι ο Χριστός θα έρθει και θα μας πει ότι ο ζυγός μας, το να ζούμε δηλαδή κάτω από την παρουσία και τη χάρη του Θεού, γίνεται ελαφρύς. Γίνεται ελαφρύς ζυγός, γίνεται άπονος ζυγός, γιατί γεμίζει από χαρά η καρδιά του ανθρώπου.

Εύχομαι και ο Άγιος Σάββας με τη ζωή του και με την παρουσία του και με τη διδασκαλία του να μας προετοιμάσει όλους να ζήσουμε του Χριστού τη γέννηση όπως ο Κύριος θέλει να τη ζήσουμε. Για να γεννιέται στις καρδιές μας και να μας αποκαλύπτει τον Ουράνιο Πατέρα και να μας τροφοδοτεί στη ζωή μας με την παρουσία Του και με την αγάπη Του και να μας επιβεβαιώνει ότι, όταν πηγαίνουμε κοντά Του, νιώθουμε ασφαλείς. Δεν ταλαιπωρούμαστε. Και όχι μόνο αυτό, αλλά έρχεται και τις θλίψεις και τις στεναχώριες και τις δυσκολίες της ζωής και της καθημερινότητάς μας, τις μεταποιεί και τις κάνει ελαφριές στη ζωή μας. Και με τη χάρη Του μάς ενισχύει και μας ενδυναμώνει σε αυτό.

Χρόνια πολλά και ευλογημένα σε όλους και σε όλες. Ο Άγιος Σάββας να ευλογεί τη ζωή όλων μας και να μας κατευθύνει με το παράδειγμά του στη σωτηρία μας».

